

[Jens Peter Jensen (Sorø amt).]
 med ønske om subsidier eller særfordele; det er et erhverv, som er parat til at tage konkurrencen op på lige fod med andre landes søfartsnæringer. Den højtærede handelsminister vil jo fra sit hidtidige internationale virke vide, at andre lande i rigt mål lægger vanskeligheder i vejen, diskriminerer, over for den danske skibsart for at beskytte de nationale søfartsnæringer. Jeg vil håbe, at den højtærede minister i sit nye arbejde vil have vilje og evne til at hævde de danske synspunkter over for denne diskrimination.

Se, hvad alt dette angår, tror jeg jo nok, at den højtærede minister er på bølglængde med situationen; men er den højtærede minister også ganske fortrolig med de indenlandske vanskeligheder, der lægges for søfartsnæringer med hensyn til nye fremskridt? Det ved vi jo ikke noget om endnu, fordi ministeren har benyttet den bekvemme og i denne forbindelse naturlige fremgangsmåde blot at fremsætte forgængerens forslag. Men så skal den nye minister for søfarten da også straks have at vide, at vel er hovedsigtet i disse forslag rigtigt; men der er væsentlige enkeltheder, som må laves om, inden forslagene ophøjes til lov.

Den højtærede minister skal vide, at de foreliggende lovforslag indeholder elementer, der ikke er båret af et samfundssyn, end ikke af et erhvervshensyn, men alene af en fagforeningspolitisk interesse. Forslagene tager på flere punkter sigte på at løse opgaver, som det ikke er lovgivningsmagtens opgave at ordne, men som bør klares mellem parterne selv på det faglige grundlag. Det har jeg altså for god ordens skyld villet nævne nu, og så kan vi jo i udvalget tage fat på nogle enkeltheder. Det afgørende er, om den højtærede minister vil gå ind til disse drøftelser med forestillingen om at yde noget positivt for et ældgammelt erhverv, som kun kan klare sig i konkurrencen, hvis det stadig er moderne i enhver henseende. Det skal ikke mangle på god vilje fra venstres side, og det kan jo godt være behageligt for ministeren at vide, for der kan jo komme vanskeligheder fra andre sider.

Må jeg om enkeltheder i lovforslagene blot sige, at hvad angår forslaget om søfartsuddannelsen, anser vi det ikke for rigtigt, at direktøren for søfartsuddannelsen i fremtiden skal være alene om at forestå driften

af de skoleskibe, som staten ejer eller lejer. Uddannelsen her bør tilrettelægges og ske i snævert samarbejde mellem de interesserede parter.

Vi er også betænkelige ved forslaget om et talstærkt uddannelsesråd fælles for alle uddannelsesområder; vi mener, at det er mere hensigtsmæssigt med uddannelsesråd for hvert af de 5 opregnede uddannelsesområder. Det er efter vor opfattelse ikke hensigtsmæssigt, hvis direktøren for søfartsuddannelsen kan vælges til formand for uddannelsesrådet.

Det er vor opfattelse, at det vil være hensigtsmæssigt at kunne lægge den teoretiske uddannelse til styrmandseksamen på et tidligere tidspunkt, end det fremgår af de foreliggende forslag.

Hvad angår uddannelsen af radiotelegrafister og radiotelefonister, mener vi, at de af generaldirektøren for post- og telegrafvæsenet opstillede regler skulle imødekomme alle begrundede ønsker. Lovforslaget går imidlertid videre, men den tidligere højtærede handelsminister var jo under udvalgsarbejdet noget imødekommende på dette punkt, og det håber jeg er gået i arv til efterfølgeren.

Så er der forslaget til bemandingslov, og derom skal jeg også gøre et par bemærkninger. Vi synes, det er lidt urimeligt, at man her opererer med en aldersgrænse for hovmestre på 25 år, når vi på alle andre områder kan opnå næringsadkomst ved 21 år. Jeg synes heller ikke, det forekommer tilstrækkeligt begrundet, når forslaget stiller krav om bestået matrosprøve for at få adgang til navigationsskolerne.

Derefter kommer jeg til det, der er det alvorligste i forslaget til bemandingslov — og jeg vil understrege det særligt — det er det punkt, hvor man foreslår, at det gældende krav om gennemgået sømandsskole før første udmønstring fra dansk havn skal udvides til at gælde også for nordeuropæisk havn. Dette forslag bygger på en fagforeningsbetragtning, som er ganske ude af trit med det praktiske liv. Det forekommer nemlig som en tilsnigelse, når det hævdes, at kravet skal sikre, at dæksmandskabet i danske skibe har gennemgået den foreskrevne uddannelse. Reelt sigter kravet på at hindre ansættelse af udenlandske dæksfolk — dette til trods for at danske redere